

W czwartym kwartale 2009 r.

Przez **SAKRAMENT CHRZTU** zostali odrodzeni przez Chrystusa i włączeni do Kościoła:

KORDYŚ Antonina, c. Roberta i Joanny
SOROCZYŃSKI Mateusz, s. Stanisława i Izabeli
WIĘCKOWSKA Martyna, c. Pawła i Anny
SKOWRONEK Iga, c. Bartłomieja i Marty
SYNDONIN Jakub, s. Mariusza i Justyny
SZCZĘSNY Wiktor, s. Tomasa i Diany
MAĆKOWOOIAK Patrycja, c. Dariusza i Barbary
WALEROWICZ Bartosz, s. Marcina i Anny
PIETROŻYŃSKA Wiktoria, c. Krzysztofa i Urszuli
WITKOWSKI Piotr, s. Pawła i Magdaleny
STĘKAŁA Maja, c. Paweła i Natalii
KIERZKOWSKA Maja, Piotra i Justyny
PETRYSZYN Lilli, c. Norberta i Moniki
SOŚNICKA Zofia, c. Pawła i Joanny.

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA zawarli:

Natalia REJAK i Łukasz IWASZUK
Aleksandra CIEŚLAK i Jan PESZYŃSKI
Elwira WOŁODKO i Robert TRACZYK
Beata MACHYNIA i Łukasz KOWALSKI
Oraz poza naszą parafią:
Aneta DOMARADZKA i Jarosław FISKIES
Joanna WAWRZYK i Jakub APOLINARSKI
Izabela KRZYSZTOFIK i Piotr PODRALSKI
Magdalena BEDNARZ i Tomasz SMOLARCZYK
Katarzyna GORZELAŃCZYK i Robert BANASIAK
Agata GRONDYS i Adrian OKOŃ
Barbara KOSIŃSKA i Piotr PIETRZAK

ZMARLI w Chrystusie Panu:
ŻURAK Elżbieta (1923 Strycza; 5.10.br.)

BRZÓSKA Eugenia (1927 Nagórzanka; 9.10.br.)
SOWIŃSKI Józef (1917 Żydatycze; 22.10.br.)
MOLEK Zbigniew (1954 Wrocław; 23.10.br.)
MALEC Halina (1932 Wilno; 26.10.br.)
TEMPEROWICZ Małgorzata (1963 Wrocław; 13.11.br.)
DRAPAŁA Józefa (1936 Mikulice; 18.11.br.)
KRZYKAWIAK Teresa (1929 Szpanów; 22.11.br.)
KUBASIK Ryszard (1959 Wrocław; 21.11.br.)
CHWAŁEK Józefa (1920 Ożarów; 23.11.br.)
MIKOŁOWSKA Michalina (1930 Nadyby; 26.11.br.)
KRAJCZYK Anna (1918 Żelechów; 3.12.br.)
SIP Stanisława; (1926 Biadaszki; 12.12.br.)

W Święto Niepodległości krótki koncert patriotyczny wykonała w naszej świątyni „Kapela znad Baryczy”.

Na początku Adwentu przeżyaliśmy tygodniowe Misje Parafialne. Porowadzili je Misjonarze Św. Rodziny – ks. Stanisław Krzakała i ks. Janusz Jezusek. Program tych misji obejmował wiele spotkań z dziećmi, młodzieżą i ogólnie. Były spotkania stanowe dla kobiet i mężczyzn. Uroczyste ponowiliśmy przyrzeczenia chrzcielne, a małżonkowie – ślubne. Licznie przystąpiliśmy do sakramentów pokuty i Eucharystii. Pamiętaliśmy o chorych w ich domach, a na Mszy św. dla chorych ponad 150 osób przyjęło sakrament Namaszczenia Chorych. Modliliśmy się za zmarłych parafian, zwłaszcza tych, którzy odeszli od nas od ostatnich Misji św. w 1999 r. Dzięki ojcom misjonarzom mogliśmy medytować Słowo Boże także przy pomocy pięknych piosenek religijnych. Czy odnowiło się oblicze duchowe naszej parafii?

Na początku miesiąca grudnia, już po raz drugi w tym roku, zostało zniszczone w części koło kaplicy ogrodzenie naszego Cmentarza. Co myśleć o takim wandalizmie – chyba młodzieży, zwłaszcza w tym miejscu?

W dniu św. Mikołaja wychowawcy i sponsorzy przygotowali, jak co roku, paczki dla dzieci w świetlicy parafialnej. Natomiast dwa dni przed Świętami odbyła się wigilia dla dzieci. W pierwszej części tego świętowania, dzieci przygotowały dla swoich rodziców piękne jasełka.

Uczestnicy misji parafialnych.

Ofiary zbierane na cele charytatywne w naszej parafii (w trzecią niedzielę miesiąca), wyniosły w tym roku 10.989 zł. Kwotę tę przeznaczono głównie na cele Świątlicy parafialnej dla dzieci i na kolonię. Również część tych funduszy przekazano osobom, znajdującym się w bardzo trudnej sytuacji materialnej – okolicznościowe zapomogi.

W niedzielę Świętej Rodziny, podczas Mszy św. kolędy wykonywała nasza młodzież - lektorki i oazowicze, którzy utworzyli zespół muzyczny.

Oplatki na wieczór wigilijny zostały rozdane w tym roku w pierwszą niedzielę Adwentu. Wraz z opłatkiem dostarczyliśmy do poszczególnych rodzin program misji parafialnych. Tej posługi podjęli się jak co roku osoby zaangażowane w życie parafialne - wszyscy jesteśmy wdzięczni im za tę służbę.

W roku 2009 przeprowadziliśmy w parafii następujące REMONTY:

- Renowacja ogrodu i placu kościelnego – 10.500 zł.
- Remont pomieszczeń na wikariacie – 11.900 zł.
- Remont pomieszczeń na plebanii – 12.000 zł.
- Naprawa i udrożnienie odwodnienia kościoła (kanalizacja) – 8.000 zł.
- Wywóz śmieci z cmentarza i naprawa ogrodzenia – 8.300 zł.
- Razem – 50.700 zł.

Aby w Boże Narodzenie...

Świętowanie w sposób naturalny wpisane jest w kulturę wszystkich ludów i narodów na całym świecie.

Natomiast Święta Bożego Narodzenia to czas, który wyrasta z tradycji chrześcijańskiej i na przestrzeni wieków inspirowany Ewangelią został głęboko zakorzeniony w kulturze europejskiej i kulturach południowoamerykańskich.

Z czasem, dzięki misyjnej postudze wielu pokoleń misjonarzy, wkrótce ten weszły również inne kontynenty. Dziś jest to oczekiwany czas nie tylko w wymiarach religijnych chrześcijańskich wspólnot wyznaniowych i poszczególnych osób, ale także w rodzinnych i w społecznych. Przeważamy na nowo jako chrześcijanie uroczystość Bożego Narodzenia. Postawmy sobie pytanie: czy ponownie i głębiej odkrywamy tę tajemnicę wiary, która przypomina, że Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami (por. J 1, 14)?

Bądź świadkiem miłości

Czy ten dzień wprowadza nas na nowo w tajemnicę Bożej miłości objawiającej się w Jezusie Chrystusie, Bożym Synu?

Tajemnica Wcielenia jest piękną i nigdy niekończącą się katechezą, która pozwala zrozumieć prawdę, że Bóg jest miłością (por. 1 J 4, 16) i uzdala człowieka do przechodzenia z poziomów wymiarów życia do jakiejś osobistej relacji z Bo-

giem w wymiarach wartościowych. I naczyniem mówiąc, dzięki tej tajemnicy człowiek sięga nieba.

Oby obecne Boże Narodzenie pomogło nam uznać w Słowie Wcielonym światłość oświecającą każdego człowieka i z zaufaniem otworzyć drzwi Chrystusowi, Zbawicielowi świata. I stać się na nowo świadkami tej Miłości.

Powróćmy do Chrystusa

Podczas tradycyjnego orędzia na Boże Narodzenie, Ojciec Święty Benedykt XVI odniósł się do największych problemów współczesnego świata i Kościoła.

Wskazał w nim, że wszyscy ci, którzy idą na spotkanie z Dzieciątkiem, otwierając się dobrowolnie na Jego blaskomogą stać się źródłem światła, które rozbłyskuje wśród ciemności (konflikty, prześladowania, przemoc i głód) spowijających ziemię.

Natomiast w homilii, w ogłoszonej podczas sprawowanej Pasterki, Ojciec Święty wezwał do naśladowania betlejemskich pasterzy stawiających Boga na pierwszym miejscu i dzięki swej czujno-

ści w każdej chwili gotowych do wyjścia Mu na spotkanie. Papież zwrócił uwagę, że o ile również dziś „istnieją proste i pokorne dusze, które mieszkają bardzo blisko Pana”, o tyle „większość z nas, ludzi nowoczesnych, żyje daleko od Jezusa Chrystusa”. „Żyjemy filozofiami, interesami i zajęciami, które całkowicie nas wypełniają i od których droga do stajenki jest bardzo daleka. I na różny sposób Bóg musi wielokrotnie popychać nas i pomagać w wychodząc z płąta- ▶ 3

„Wszystkim tym, którzy je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi”
J 1, 12

*Dziecię – Jezus Chrystus
przychodzi, byśmy otaczali
troską życie, łaski
otrzymując w zamian,
potrzebne naszym rodzinom,
wspólnotom, parafii.*

*Serdeczne życzenia dla Waszych
Rodzin, niech zagospodzą
w domach Waszych
i sercach, „byście życie
mieli w obfitości”.*

*Z serca Wam błogosławimy
Duszpasterze*

Aby słowo stało się ciałem w nas

W czasie celebracji Eucharystii w okresie Bożego Narodzenia trzy razy usłyszymy początek Ewangelii według św. Jana (25 XII – Masz św. w dzień, 31 XII, II Niedziela po Narodzeniu Pańskim).

Trzy razy nasze serce zostanie ubogacone radosną nowiną, która odmieniła losy świata: „Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami” (J 1,14).

Słowo Boga, o którym dziś wiemy, że jest Synem Boga Najwyższego, Drugą Osobą Trójcy Świętej, od samego początku było obecne w dziejach świata i w historii zbawienia. Wypowiadając kolejne słowa stworzenia, Bóg powołał do istnienia wszystko, co jest: „Wtedy Bóg rzekł: 'Niech się stanie światłość'. I stała się światłość. [...] Niech powstanie sklepienie w środku wód...’ a gdy się tak stało...” (Rdz 1,3.6). Słowo Boga jest więc skuteczne, jeśli Bóg je wypowie – staje się. Św. Jan Ewangelista w yraził to w nieco inny sposób: „Wszystko przez Nie się stało, a bez niego nic się nie stało, co się stało” (J 1,3).

Kiedy Bóg do nas mówi? **Czy możemy także dziś usłyszeć Jego słowo?** Oczywiście, że tak! Bóg mówi do nas przede wszystkim przez słowa Pisma Świętego. Czy uświadamiamy sobie, że za każdym razem, gdy słuchamy w kościele czytanej Ewangelii lub kiedy bierzemy do ręki Biblię, to sam Bóg do nas mówi? A czy Jego słowo również jest skuteczne w naszym życiu? Czy staje się ciałem? Czy prowadzi nas do spotkania z Bogiem żywym? Czy to spotkanie przemienia nasze życie?

Słowo Boga zawsze jest skuteczne: albo staje się ciałem i zaowocuje przemianą życia, niejako stworzy nas na nowo, albo,

jeśli nie pozwolimy mu działać, stanie się naszym sędzią: „Kto Mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ten ma swego sędziego: słowo, które wygłosiłem, ono to będzie go sądzić w dniu ostatnim” (J 12,48). Czy tak, czy inaczej, każde słowo, które Bóg do nas wypowiedział, stanie się: albo nas zbawi, albo osądzi i potępi.

Co zrobić, aby nasze spotkanie ze słowem Boga okazało się zbawienne? Jak go słuchać? Jak czytać, aby „stawało się ciałem w naszym życiu?”

Po pierwsze, trzeba mieć kontakt z Bożym słowem, trzeba pozwolić Bogu, aby do nas mówił. Wspaniałą okazją do słuchania słowa Bożego jest niedzielna liturgia, podczas której otrzymujemy słowo zadane do zrealizowania w rozpoczynającym się tygodniu. Można również czytać Biblię w domu.

Po drugie, trzeba wsłuchiwać się w Boże słowo w ciszy serca, bo Bóg mówi w sercu: „Dlatego z wabię ją i wyprowadzę na pustynię i przemówię do jej serca” (Oz 2,16). Kiedy słuchamy Bożego słowa, ono prowokuje nasze serce, pociesza nas, upomina, budzi lęk, za wstydzę, wydobywa na światło dzienne nasz bunt przeciwko Bogu i Jego woli. Jeśli wsłuchujemy się w słowo z otwartym sercem, ono wzbudza w nas wiele odczuć. Bóg mówiąc posługuje się naszymi uczuciami. Oczywiście, ważne jest także zrozumienie słowa przy pomocy intelektu, ale to nie wystarczy.

Pamiętajmy o Najświętszej Rodzinie

Zapatrzeni w stajenkę betlejemską zwróćmy uwagę nie tylko na Małego Jezusa, ale spójrzmy też na Najświętszą Rodzinę. Niech nas zachwyci dobro i spokój wypełniający tę lichą szopkę, która na tę świętą noc stała się Domem, domem nie skromnym, wręcz biednym, ale Domem pełnym Miłości. A naszym domem? Pięknie wysprzątane, ślicznie wystrojone.

Pasterka, żłóbek, kolędy... Mnie okraszają świętą i czy pamiętamy jeszcze o Najświętszej Rodzinie? Jezus zostaje – wiadomo, przecież to Nowonarodzony Bóg, który z czasem dorosnie, by złożyć Ofiarę z Siebie. Maryja – oczywiście, że o Niej pamiętamy. Przecież to Matka Boża, szczególnie bli-

ska nam, Polakom. A święty Józef? Już bardziej zapomniany, przenień usunął się na bok, spełniwszy swój obowiązek. A co z Najświętszą Rodziną? Co z wzorem rodzin?

Stojąc przy żłóbku poprośmy Najświętszą Rodzinę z Nazaretu by miała w Swój opiece i naszą rodzinę. Pomódlmy się słowami z codziennej modlitwy sióstr nazaretanek:

„Najświętsza Rodzino – błogosław i strzeż wszystkie rodziny świata. Zachowaj je złączonymi węzłem miłości, wierne otrzymanym łaskom i obowiązkami swego powołania. Spraw, aby żyły według prawa i przykazań Bożych, by ich życie było odbiciem Twego życia na ziemi i pozwoliło im kiedyś cieszyć się Twoim szczęściem w niebie. Amen.”

ko. Kiedy wchodzimy w orbitę oddziaływania słowa Bożego spotykamy Osobę Jezusa z Nazaretu, a spotkania z osobą nie da się ograniczyć tylko do intelektu.

Po trzecie, jeśli nasze serce zostanie poruszone, to trzeba zatrzymać się na tym, co Bóg w nas pobudził. Należy trwać na modlitwie i pytać się: dlaczego odczuwam niepokój, gdy słyszę to słowo? Dlaczego sprawia mi ono ból? Dlaczego ego inne słowo mnie pociesza i karmi? Co Bóg chce mi powiedzieć o moim życiu? Próbujmy nazwać po imieniu problem, sferę życia, osoby, relacje, które Bóg stał przed nami pobudzając nasze serce. Ważne jest to, aby zrozumieć słowo w kontekście naszego życia.

Czwarty krok, to konkretna odpowiedź. Kiedy Bóg zaczyna mówić, to czyni to po to, aby wejść z nami w dialog. Odpowiedzią na słowo może być nasza modlitwa, ale także konkretne postanowienia, np. decyzja pojednania, na wrócenia, odzrucenia zła, długo odkładana spowiedź.

Pozwólmy więc Bogu mówić do nas! Święta Bożego Narodzenia, w czasie których częściej niż zwykle słuchamy słowa i sięgamy po Pismo Święte, choćby to, aby w wigilijny wieczór odczytać Ewangelie o narodzinach Pana, to świetna okazja, by wsłuchać się w Boże słowo, przyjąć je sercem, tak, aby stało się ciałem w naszym życiu.

Autorem powyższych myśli jest nasz rezydent ks. Rajmund Pietkiewicz – biblista na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu

Powróćmy do Chrystusa

1 ▶ niny naszych myśli i naszych zajęć, byśmy odnaleźli drogę do Niego” – powiedział Benedykt XVI. Zwracając uwagę, że obecny w świecie nieład i konflikty wynikają właśnie z faktu, że „zamknięci jesteśmy w naszych własnych interesach i w osobistych opiniach, w naszym własnym małym osobistym świecie”, Ojciec Święty wskazał, iż „egoizm, tak grupowy, jak i indywidualny, czyni z nas więźniów naszych interesów i pragnień, które sprzeczne są z prawdą i dzielą nas między sobą”.

Rzeź niewiniątek nadal trwa

Ponad dwa tysiące lat temu – w obawie przed Jezusem – Herod zabił wiele niewinnych dzieci. Ta okrutna rzeź niewiniątek wciąż trwa.

Każdego dnia na całym świecie zabijanych jest wiele istnień ludzkich – tych bezbronnych, jeszcze w łonach matek.

Obroncy życia apelują o szczególne modlitwę w intencji życia i o dar duchowej adopcji dzieci poczętych. Święto Młodzianków zostało wpisane w kalendarz liturgiczny i w wielu miejscach prowadzona jest w tym dniu modlitwa w intencji życia. Tak dzieje się np. w Poznaniu, Krakowie, Gdańsku i wielu innych miastach, a każdego roku dołączają do tej inicjatywy nowe parafie – podkreśla w rozmowie z „Naszym Dziennikiem” dr Paweł Wosicki, prezes Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia.

Rocznie na świecie dokonuje się około 50 milionów zabójstw w dzieci poczętych. Badania pokazują, że łączna liczba aborcji przeprowadzanych co roku w Wielkiej Brytanii, Francji i Rumunii równa jest całkowitej liczbie populacji dziesięciu najmniejszych państw w członkostwie UE. W Unii co 25 sekund uśmiercane jest jedno nienarodzone dziecko. Rocznie ginie w ten sposób 1 mln 200 tys. istnień ludzkich; 19 proc. wszystkich ciężko ciężko ciężko. W sumie od 1990 r. zabito 28 mln dzieci. Według statystyk, aborcja jest główną przyczyną śmierci ludzi.

CZY WIEMY, ŻE...

* Świętyń pod w ewzaniem św. Mikołaja jest już przeszło 2000 na całym świecie. Imię św. Mikołaja jest najbardziej popularne w ikonografii.

* Dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny został ogłoszony przez papieża Piusa IX 8 grudnia 1854 r. W bieżącym roku przypadała więc 155 rocznica jego ogłoszenia. Cztery lata później, podczas objawień w Lourdes, Matka Boża powiedziała: „Jestem Niepokalane Poczęcie”, określając swoje wyjątkowe powołanie (wolność od grzechu pierworodnego).

* Jasełka to w tłumaczeniu opowieść o Bożym Narodzeniu (żłóbku). Był jednak taki okres, w pierwszej połowie XVIII wieku, kiedy to biskupi polscy zakazali wstawiania jasełek w kościołach. Przyczyną tego było coraz szersze przenikanie do ich treści scen i postaci o charakterze ludycznym. Wówczas to w szopkami zaczęły kole-

dować zacy, czeladnicy, itp. wyprowadzając je poza mury świątyni.

* W niedzielę 27 grudnia, Papież Benedykt XVI udał się do stołówki prowadzonej przez Wspólnotę św. Idziego na rzymskim Zatybrzu. Jak podało Radio Watykańskie, o godz. 13.00 Ojciec Święty zjadł obiad w towarzystwie 200 ubogich „wielkiej rodziny Kościoła”, wspomaganym przez wolontariuszy katolickiej organizacji charytatywnej. Przypomniał, że tylko miłość daje człowiekowi prawdziwą radość.

* Historia świadczy, że każdy, kto – strajkując się w szaty obrońcy praw człowieka – walczył z krzyżem, ostatnie okazywał się tyranem” – napisali biskupi polscy w Liście na Niedzielę Świętej Rodziny, który był czytany w naszych kościołach. Księża biskupi w swym przesłaniu wzywali małżonków chrześcijańskich, aby byli świadkami miłości w rodzinach i w życiu społecznym.

nych przez policję przypadków nielegalnych aborcji, z 45 do 188. Tak wyglądają oficjalne dane. Przerazają... Pod każdą z tych liczb kryje się unicestwione życie... Jak wyglądają dane nieoficjalne, na pewno nie można powiedzieć. Nie ulega wątpliwości, że są jeszcze bardziej przerażające...

Cieszy jednak fakt, że pojawiają się coraz liczniejsze inicjatywy pro-life. Ludzie się budzą... W ostatnim czasie odbył się najbardziej wzruszający był marsz odbywający się pod hasłem „Każde życie jest ważne”, który przeszedł ulicami Madrytu. Wzięło w nim udział przeszło milion osób. Podobne manifestacje odbyły się także w ponad 80 pozostałych miastach Hiszpanii. Takie marsze organizowane są także w innych państwach, np. w stolicy Kostaryki udział w marszu dla życia i rodziny wzięło 50 000 osób.

W ostatnim czasie przedstawiciele ruchów pro-life z 14 państw Unii Europejskiej i Chorwacji przekazali na ręce przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka petycję „Prawo do życia od poczęcia i godność człowieka” podpisaną przez milion obywateli Unii opowiadających się za ochroną prawną życia ludzkiego od chwili poczęcia.

(z: Nasz Dziennik, 2009\302)